

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

C Ante T

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Crocire et crocra: verba facticia a voce cōiui: a quib⁹ crocario et crocirus. penul. pdu: Et crocitas. frequentatiua. Plau. Simul radebat pedibus terrā: et voce crocibat sua.

Crotala penult. corepta. grece κροτάλοι: crepta/culū instrumentū musicū quo Egypti in deoz cerimonis utebant. Pulsant autē laminis quibusdam crotala ex gre rotundis: sonū ex collisione reddenti bus a pulsatione dicta: κροτάλοι latine plausū: et κροτάλοι: pulsare atq; percutere. Sunt qui dicunt crotala esse annulū greū: qui ferro baculo percutiebāt ad sonū fistulę reddendū. Virg. de coppa. Crispū sū crotalo docta mouere latus.

Crustura siue patibulū: in quo damnati signū. Hęc veteres gabalū vocauer. Bar. Mos barbari q̄ in nocētes in gabalū suffigim⁹ domines: vos nō barbari q̄ noxios absolutis. Hinc crucio as. a quo cruciatas: et crucifigo is.

Cruciu: vinum insuauē: q̄ bibendo cruciat. Crudus a. um. recens atq; acer dum: vt crudū vulnus: id est recens: et quasi adhuc cruentum: a quo recrudescere dicimus: quasi renouari: et ad pristinā acerbitate redire. Et crudū dicimus in passiuā significatiōne qd̄ non est coctū: a similitudine crude carnis q̄ adhuc cruenta est. Similiter cruda poma dicunt q̄ acerba atq; imatura sunt. Etc. Poma que cruda sunt vt auellunt: q̄ autē cocta et matura decidunt. Itē Crudicibi: qui indigesti et non dū concocti sunt in stomacho. Iuue. Et crudā pauonē in balnea portas. In actiua dō significatiōne: vt Crudus hō cui stomachus nō facile coquit. Quin. Crudo oratorū declamandū nō putat. Et. Qd̄ in cenā nō veniret q̄ esset crudior. Et crudū dicit qui est truci aspectu. Hinc cruditas. Col. lib. vij. Cruditatis signa sunt crebri ruc⁹ ac vētrio sonitus/falsitia cibi.

Crudescere: est crudū fieri: crudeo des. Inde in crudeo et recrudescere.

Crucior: sanguis ex aliquo vulnere spargit.

Cruento as. cruore infusio. Hiero. Pavimenta patris sanguine cruenta.

Cruent⁹ ta. tum. qd̄ cū cruore est: vt Cruenta victoria. Sal. Cauere ne animā amicitias: neu capti poti⁹ si ent pecora trucidemini: q̄ viroz moze pugnātes cruenta atq; lucrosa victoria hostib⁹ relinquatis. Hui⁹ eōrariū est in cruentus ta. tum. qd̄ est sine sanguine. Idē. Hęc tū exercit⁹ p̄li romani legā aut in cruentā victoriā reulit. Aliqñ cruent⁹ ponit. p crudel⁹: vt cruenta vox/cruenta oratio.

Crudelis: a cruore: q̄ est imitatio/asper.

Crudaria: argēti vena: q̄ in sūma reperta est.

Crumena pe. pdu. oculus: a κρομαω suspēdo: q̄ plerūq; suspēsa getet. Quidā cū h. scribūt κροτου χρομαω: q̄ est pecunia. Iuue. Quis em̄ te de ficente crumena. i. pecunia: cōtinēs p cōtento. Crumēnula diminiutiū est.

Crus: tybia: q̄ illo curram⁹. Sunt autē crura a genib⁹ vsq; ad inferiōrē pedē nō equali mō ducta: sed teretibus suris extantib⁹ sensimq; tenuatis firmata. Tibia est os: Sura: caro exterior: crus et sura et tibia cōstat: cui⁹ diminiutiū est cruculū. Bar. Pecc⁹ ciadeq; cruculumq; formice.

Crustumini: oppidū iuxta Teios: a q̄ crustumini dicitur: et crustumina trib⁹: et crustumina pira: q̄ et crustumina

Crustumina pira sūt: q̄ ex pte rubētia putat. Ma dicitur ciola nūc dicta a crustumino oppido sic appellata. Vir. lib. Se. Crustumis frūctus piris quibusq; volentis.

Crusta: est pars exterior: eoz q̄ nō comedunt: vt vitri/marmoris/ligni/gelu/et bñōi. In crustare marmore dicim⁹ parietes: q̄ eterne tabulis marmoreis vestunt. Vir. li. iij. Se. Cōcreuit. subite curreti in flu-

minis cruste. Pl. Crustas parietū excisas tabul⁹ marginatis inclusas esse. Hui⁹ dicitur est crustula. Iuue. Mos colaphū incutim⁹ lambenti crustula seruo. Et rusta etiā dicit quā vuln⁹ seu vlc⁹ ducit qñ solidat: q̄ de tracta fere remanet cicatrix.

Crustū: est eoz q̄ comedunt: vt sit pars panis vel plantę vel alteri⁹ edulū. Virg. Datulis nec parcere q̄ dris fatalis crusti. Cū p̄ diminiutiōne crustulū. Horra: Et crustula bladi Doctores elemēta velint vt discere pma. Qd̄ gen⁹ dulciariū esse putat Porphyrio. Inuenit tñ crusta et crustula dici de his q̄ comedunt. Hiero. in Ego. Tolle panes agymos et crustulā ab h⁹ sermēto. Bar. de liq. lat. Crustulū a crusta pulc⁹: eo q̄ vt corium exurit/crusta dicta.

Crustare: a quo in crustare: significat crustā ducere seu applicare. Unde crustari parietes: id est crusta marmoris inrecti. Secabant em̄ marmora in laminas/et parietū aponēbant. Pm̄ apud romanos Damura eques/dom⁹ sue parietes legē e formis in r. elio monte operuisse. Hinc vasa que vitreis crustis tecta sunt/crustata dicunt.

Crustari⁹: qui in crustat. Plin⁹. Habuit et teucer crustarius famam.

Crustari⁹ a. um. qd̄ ad crustas p̄tinet: Cū crustig tabernis: quib⁹ crustata opa vendunt.

Crypta: subterranea cauerna vel refugio: ab κρυπτός verbo greco qd̄ est occulto. Iuue. Et solit⁹ medice cryptā penetrare suburre.

Crypto portic⁹: nomē cōpositū ex greco latinoq;: et significat subterraneas portic⁹ cū amplis fenestris: quibus refrigerādi grā p̄statē vimur. Potest etiā dici porticus vndiq; septa/et quasi lapinēto parietū abscōdita tāq; subterranea. Pl. in epistol. Subest crypto portic⁹ subterraneę filis estare incluso frigore riger: contentaq; aere suo nec desiderat auras nec admittit. Hinc cryptic⁹ a. um. qd̄ significat occultū et subterraneū. Sidonius. Potes antiquit⁹ crypticis arcibus formicauit. Jul. Firmic⁹ crypticos hoies appellat secreta fideli taciturnitate custodiētes.

Crystallus: s. ge. et Crystallū dicitur ex κρυστός qd̄ est gelu. et ἄλλω cōtrahō: ita vt gelu concretū crystallum dicat. Mā vt scribit Pl. ex gelu veementiore parēto nascit. Nō alibi certe reperit. S̄ vbi hiberni nives rigēt: glaciēq; esse certū ē. Hinc crystallin⁹ a. um. peccos. Bar. Frāgere dū meuis crystallina frāgere peccos. Iuue. Bādia tollunt crystallina maia rursus. Durina deinde adamas notissim⁹ et beronices.

L Ante T

Ctesiphō pe. cor. nomē architecti: q̄ tēplū Diane ephesie tradit extruxisse op⁹ mirabile: et toto orbe celebratū: qd̄ postea ab Erostrato incēsus fuit: bac tñ d̄ cā: vt ob aliqd̄ facin⁹ noiaref: rursusq; ornāmentis multib⁹ bus collatis edificatū. Vide in dieride Ephesus. Itē Ctesiphon locus parthozū. Stra. lib. xvi. sic habet. Prope Seleucia vic⁹ maxim⁹ est noie et re Ctesiphō in q̄ parthoz reges hyemabāt. Hęc vic⁹ civitatis potentia ac magnitudine habet a deo: vt parthoz multitudinē et apparatus om̄ recipiat: ac venalia ac necessaria artificia illis supeditet. Quin et Ctesiphontem babilonici regni caput fuisse Pl. lib. vi. scribit.

L Ante D

Cubo as. bui. itē. Quis cubatio nō cubito: sicut et ei⁹ cōposita: que tā prime q̄ tertie coniugationis inueniuntur: vt Accubo bas. et accumbo bis: decubo bas. et decumbo bis. incumbo bas. et incubo bis. recubo bas. et recūbo bis. occubo bas. et occūbo bis. Virgil. Nec adhuc crudelib⁹ occubat vmbis: id ē iacet mortuus. Idē. Seu verfare dolos: seu certe occumbi.